

Սայաթ Նովա

Հիմքը վերստին նուրեցին

Հիմքը վերստին նուրեցին, չաղ արին, Մողնու սուրփ Գեվուրք.
Քար ու կիրը օխչարի կաթ շաղ արին, Մողնու սուրփ Գեվուրք.
Աչ ու ձախ կախեցի՛ն՝ բրուլե ճաղ արին, Մողնու սուրփ Գեվուրք.
Յիրգնոց լուսը վրբեդ կամար-թաղ արին, Մողնու սուրփ Գեվուրք:

Պատիրըդ կարմիր ագուրով, սրնիրըդ տաշ մարմար քարով,
Հրնդու միջենեն դուս էկած վարաքուրդ՝ դալամքարով.
Թագիրըդ անգին ակնիրով, ըզգիստըդ գարբաբով, գարով.
Բիմըդ ու խաչկալըդ դրախտի բաղ արին, Մողնու սուրփ Գեվուրք:

Վիրնատունդ սանդալե տախտակ, ռանգըն է տորոնի նըման.
Հոքով ու մարմնով կու սրբիվի, օվ քիզ գու քա մոնի նըման.
Տապանակ ուխտի կըտակավ խորանդ Ահարոնի նըման
Միաբանքըդ քաղցըր ձայնով տաղ արին, Մողնու սուրփ Գեվուրք:

Ամեն բորոտը կու սրբիվի, քիզի գու քա օվ փափակով...